

HOMILIE MONS. VOJTĚCHA CIKRLIHO
NA BISKUPSKÉM SVĚCENÍ MONS. PAVLA POSÁDA V LITOMĚŘICÍCH
SOBOTA 28. ÚNORA 2004

Milí bratři a sestry v litoměřické katedrále i venku,

už nějaký čas čeká tato diecéze na nového biskupa a jistě jste se nejen za nového, ale především za dobrého biskupa modlili. Čekání končí, modlitby byly vyslyšeny, dnes dostanete nového biskupa.

K čemu vlastně potřebujete biskupa?

Potřebujete jej k tomu, abyste byli církví. Církev je společenství lidí, kteří se nechali přitáhnout Kristovou láskou a proto i přes všechny rozdílnosti patří k sobě. Církev je životní společenství s Ježíšem Kristem pro tento čas i pro věčnost. Církev je tam, kde jsou lidé spojeni s Kristem. A této životní jednotě slouží biskup. Jeho úkolem je, aby lidé byli spojeni s Kristem a našli v něm spásu.

II. vatikánský koncil říká: „V biskupech, kterým stojí po boku kněží, ... je uprostřed věřících přítomný Pán Ježíš jako nejvyšší kněz“.

To také platí o vašem biskupovi. Na něm máte vidět, že Kristus je s vámi jako pastýř svého lidu. Biskup je znamením, že v diecézi je přítomný Kristus. Biskup nemůže Krista zakrývat, ale musí jej dělat viditelným. Prsten, mitra, berla, které za chvíli biskup Pavel obdrží, ho mají dělat srozumitelným. Tyto insignie ukazují na to, že „zastupuje“, že na jeho místě stojí někdo jiný – Ježíš Kristus.

Už biskup Cyprian, který byl umučen v polovině 3. století, napsal: „Biskup je v církvi a církev je v biskupovi a kdo není s biskupem, není ani v církvi.“ Být spojený s biskupem tedy znamená být spojený s církví. A být spojený s církví znamená být spojený s Kristem.

Potřebujete tedy biskupa, abyste měli společenství s Kristem, abyste byli církví. Nikdo si nemůže biskupský úřad sám přivlastnit. Biskup je vysvěcený. To se stane za chvíli otcí Pavlovi, když mu přítomní biskupové vloží své ruce na hlavu. Tak mu předávají plnost kněžské moci, kterou sami skrze vkládání rukou přijali. Toto vkládání rukou jde až k apoštolům, kterým zmrtvýchvstalý Pán řekl: „Jako mě poslal Otec, tak já posílám vás...“ A potom dodává: „Přijměte Ducha Svatého.“ Toto naše spojení s počátkem, s apoštolů a přes ně i s Kristem, je zárukou, že to rozhodující se stalo. Že skrze vkládání našich rukou Bůh sám vyvoleného posvětil na biskupa a obdaruje Duchem Svatým. Biskupu Hippolytovi vděčíme za první popsání biskupského svěcení na začátku 3. století. Vkládání rukou popisuje takto: „Všichni mají mlčet a ve svých srdcích prosit Ducha Svatého.“ To chceme dělat také my v této chvíli. Modlit se, aby Bůh vylil svého Ducha na našeho vybraného bratra. Ducha, který utěšuje, posiluje a činí schopným vést. V síle tohoto Ducha má otec Pavel jako biskup vést litoměřickou církev. A nebude to dělat ve svém jménu ani, ve jménu lidu nebo lidí, ale ve jménu Ježíše Krista, jak to vyjádřil sv. Pavel. Obdržená plnost moci, aby mohl jako biskup litoměřické církve vést svou diecézi, není moc, jak si ji představuje, jak jí rozumí svět, ale je to duchovní plnost moci. Ta přísluší biskupské službě, aby přinášela lidem spásu.

Jak se má tato služba naplňovat? To ukazuje sám Ježíš, když říká: Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř dává za své ovce svůj život. (Jan 10,11). Biskup má podíl na Kristově pastýřství, když žije pro druhé. Přitom bude vždycky zakoušet, že je zranitelný a bezmocný. Právě na základě takové zkušenosti napsal sv. Pavel Korint'ánům: Bůh nás, apoštolů, jako zasvěcené smrti, postavil na poslední místo (1 Kor 4.9). Váš biskup nebude tedy vysvěcený pro sebe, ale pro vás.

Když v roce 1989 váš dosavadní biskup Josef vstupoval do služby, vybral si heslo „Bůh je láska“ a v tomto hesle nesl břímě své služby. V této chvíli mu přísluší poděkovat... Na jeho místo nastupuje biskup Pavel, který si jako své heslo vybral slova „Zajeď na hlubinu“ a od tohoto hesla se má odvíjet jeho osobní život i služba.

Milí bratři v kněžské službě. Vy jste zvláštním způsobem spojeni se svým biskupem. On je hlava a střed vašeho společenství. Sv. Ignác z Antiochie na začátku 2. století to vyjádřil takto: „Presbyterium ať je se svým biskupem jako struny na ceteru.“ – Myslel tím samozřejmě naladěnou ceteru. Řekl ale také: „Když někdo něco dělá za zády biskupa, slouží ďáblu.“ Stůjte, bratři, věrně za svým biskupem. Jen tak může mít vaše služba jednotě diecéze úspěch.

Milí bratři a sestry litoměřické církve, také vy stůjte za svým biskupem, aby Bůh stál za vámi. To je i moje dnešní prosba. Stůjte za biskupem Pavlem, aby Bůh stál za vámi. Pomáhejte mu modlitbou a vším, čím můžete, aby on mohl obstát ve své odpovědnosti, kterou dnes za vás všechny přebírá.

Milý bratře Pavle, přebíráš dnes vedení litoměřické diecéze. Ať je pro tebe modlitba pramenem síly. Modlitba, naslouchání Pánu, to je asi ta nejdůležitější věc. Naslouchej hlasu Pána, abys jej mohl následovat. A když břímě tíhy pastýřské služby bude velmi těžké, vzpomeň si na slova sv. Augustina. Ten v jednom svém kázání při výročí biskupského svěcení řekl o biskupské službě: „Čím větší láska, tím lehčí břemeno.“ Protože láska činí všechno lehkým.

Amen.

(zpracováno podle kardinála Wettera)